

Vader Rudy

Rudy, de vader van Tom, is *een* speciaal iemand. Al *zijn* vrije tijd besteedt hij aan het lezen van historische verhalen en legendes. Daarna zit hij dagelijks te tikken op zijn computer en verdwijnt hij in zijn werkplaats om aan 'iets nieuws' te beginnen. Nu en dan, vooral tijdens de week-ends, neemt hij zijn gezin mee naar plaatsen waar zij nooit eerder kwamen en zien zij hoe hij geniet van de bezienswaardigheden en de vele speciale monumenten.

Zijn echtgenote en Tom vinden dat raar. Als zij hem daarover vragen stellen, krijgen zij steeds een vaag, nietszeggend antwoord. Dit maakt hen nog nieuwsgieriger. Tijdens die bezoeken koopt Rudy allerlei boeken die hij geheimzinnig opbergt in zijn schoudertas. Dan kijken zijn echtgenote en Tom elkaar aan en halen de schouders op.

Toch denkt Tom erover na, en dit na samenspraak met zijn mama, om hem eens te verrassen en op onderzoek te gaan. Dat geheimzinnig gedoe vinden zij vervelend en het maakt hen nerveus.

Toen vader op een zaterdagvoormiddag in zijn bureau zat, sloop Tom naar zijn atelier. Helaas, de deur was op slot. Op het sleutelbord, in een aanpalend lokaaltje, waren op één na alle haakjes voorzien van een sleutel. Boven elk haakje was een etiket aangebracht. Zo kon Tom onmiddellijk zien dat het haakje onder het woord 'atelier' leeg was.

Tom zat met de handen in het haar. Zal hij zijn vader ooit kunnen verrassen? Zal hij ooit kunnen achterhalen waarom vader zo geheimzinnig doet? Misschien zou het beter zijn hem op de man af te vragen waarom hij zich steeds verstoopt en vaak van zijn bureel naar zijn atelier verhuist.

Tom zat al in het zesde leerjaar. Hij had geen broers en ook geen zusters. Soms voelde hij zich eenzaam. Hij was geïnteresseerd in geschiedenis en vooral in alles wat zich afspeelde tijdens de voorbije twee wereldoorlogen. Hij heeft daarover, op vraag van meester Jos, een voordracht gegeven in de klas. Zijn vader heeft toen de tekst van zijn voordracht opgevraagd en zei dat het schitterend was. Dit was dan ook voor Tom het ideale moment om hem vragen te stellen over zijn geheimzinnig gedoe.

Op een rustige zondagnamiddag klopte Tom op de deur van zijn bureau.

"Binnen!" riep vader.

"Papa, ik heb enkele belangrijke vragen. Jij weet dat ik veel interesse heb in hetgeen gebeurde tijdens de voorbije twee wereldoorlogen. Dat heb je gezien aan mijn voordracht.

Maar mama en ik maken ons zorgen over datgene waarmee je steeds bezig bent. Jij gedraagt je niet normaal. Ofwel verdwijn jij in jouw bureau, ofwel stop jij je weg in jouw werkplaats. En als je ons meeneemt op uitstap, doe je ook geheimzinnig. Wij maken ons zorgen.”

“Maak je geen zorgen, mijn zoon. Later wordt alles duidelijk en ik weet nu al dat jullie beiden zullen genieten van mijn creaties.”

Teleurgesteld verliet Tom zijn bureau. Hij vroeg zich af wat vader bedoelde met zijn ‘creaties’? Hij was niets wijzer geworden en vertelde het ook aan mijn ma. Samen spraken ze af om geduldig af te wachten.

Er veranderde niets, alles verliep zoals voorheen tot op die bewuste zaterdagmiddag. Toen nodigde vader zijn zoon en zijn echtgenote uit om mee te gaan naar verschillende drakenmusea. Wij vroegen ons af wat daarvan de bedoeling kon zijn. In het eerste museum nam hij mij bij de hand en loodste mij mee naar de drakenkamer, mama volgde. Mijn ogen gingen wijd open, nooit eerder zag ik iets dergelijks. Ik kroop met een drakenboekje in de leeshoek en zag hoe andere kinderen, nadat ze naar boven waren geklommen, langs de drakenstaart terug naar beneden gleden. Ik nam ook deel aan tal van andere ‘drakenactiviteiten’.